

Document Review Criteria in Bank Commitments Related to Letters of Credit With Emphasis on Apparent Inconsistency Between Documents and Terms

Hadi Shafee Shibdeh¹, Mojtaba Asgharian^{2*}, Jamshid Nourshargh³

1. PhD student in private law, Law Department, Kish International Branch, Islamic Azad University, Kish Island, Iran.

2. Assistant Professor, Department of International Law, Faculty of Law and Political Science, Khwarazmi University, Tehran, Iran.

3. Assistant Professor, Department of Private Law, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFORMATION

Article Type: Original Research

Pages: 709-726

Article history:

Received: 28 Mar 2021

Edition: 06 May 2021

Accepted: 03 Jul 2021

Published online: 20 Aug 2021

Keywords:

Bank Commitments, Letters of Credit, Apparent Compliance, Commercial List.

Corresponding Author:

Mojtaba Asgharian

Address:

Iran, Tehran, Kharazmi University,
Faculty of Law and Political Science,
Department of International Law.

Orchid Code:

0000-0001-7885-5445

Tel:

021-77009801

Email:

asgharian@khu.ac.ir

ABSTRACT

Background and Purpose: In the current research, the criteria for reviewing documents in bank obligations related to letters of credit have been investigated, emphasizing the apparent inconsistency between documents and conditions.

Materials and Methods: This article is descriptive and analytical. Materials and data are also qualitative and data collection was used to collect materials and data.

Ethical Considerations: In this article, the originality of the texts, honesty and trustworthiness are observed.

Findings: In Iran's legal system, the mistake of the applicant in determining the document to prove the fulfillment of the conditions that have a fundamental aspect can be considered as one of the examples of the mistake in the subject of the transaction itself, which causes the invalidity of the credit opening contract. However, the document that the beneficiary provides to the bank regarding non-documentary conditions is a document that has not been requested for its presentation and banks have no obligation to evaluate such documents and should ignore such documents. Therefore, if any discrepancy is found in these documents, it is irrelevant and should be ignored.

Result: In the documentary credit, if the description of the goods is subject to certain and specific characteristics, the commercial list must also reflect the same characteristic for the description of the goods, and not mentioning a single word of the description and description of the goods in the commercial list causes contradictions and inconsistencies in the documents presented with Conditions apply.

Cite this article as:

Shafee Shibdeh, H; Asgharian, M; Nourshargh, J. *Document Review Criteria in Bank Commitments Related to Letters of Credit With Emphasis on Apparent Inconsistency Between Documents and Terms*. Documents. Economic Jurisprudence Studies. 2022.

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره سوم، شماره پیاپی ۵، سال ۱۴۰۰

معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی با تأکید بر عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط

هادی شفیعی شیبده^۱، مجتبی اصغریان^{۲*}، جمشید نورشرق^۳

۱. دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران.

۲. استادیار، گروه حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

۳. استادیار، گروه حقوق خصوصی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: در پژوهش حاضر، معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی با تأکید بر عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط، مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها: مقاله حاضر، توصیفی تحلیلی است. مواد و داده‌ها نیز کیفی است و از فیش‌برداری در گردآوری مطالب و داده‌ها استفاده شده است.

ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت‌داری رعایت شده است.

یافته‌ها: در نظام حقوقی ایران، می‌توان اشتباه متقاضی در تعیین سند برای اثبات انجام شروطی که جنبه اساسی دارد را از مصادیق اشتباه در خود موضوع معامله دانست، که سبب بطلان قرارداد گشایش اعتبار می‌شود؛ اما، سندی که ذی‌نفع در خصوص شروط غیراسنادی به‌بانک ارائه می‌دهد، سندی است که در اعتبار ارائه آن درخواست نشده و بانک‌ها تکلیفی بابت ارزیابی چنین اسنادی ندارند و بایستی این گونه اسناد را نادیده بگیرد؛ لذا اگر مغایرتی در این اسناد مشاهده گردد، بی‌ربط بوده و باید اغماض گردد. همچنین، تجدیدنظر صورت گرفته نسبت به رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی، در این خصوص تأکید می‌نماید اشتباهات تایپی و غلط‌های املائی مشروط بر آن که آسیبی به ماهیت کلی جمله نرساند، مغایرت سند محسوب نمی‌گردد.

نتیجه: در اعتبار اسنادی چنانچه توصیف کالا مشمول ویژگی معین و خاصی باشد، سیاهه تجاری نیز باید عیناً نشان دهنده همان ویژگی جهت توصیف کالا باشد و از قید نشدن یک کلمه از شرح و توصیف کالا در سیاهه تجاری موجب تناقض و مغایرت اسناد ارائه شده با شرایط اعتبار می‌گردد.

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: پژوهشی

صفحات: ۷۰۹-۷۲۶

سابقه مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۰۸

تاریخ اصلاح: ۱۴۰۰/۰۲/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۱۲

تاریخ انتشار: ۱۴۰۰/۰۵/۲۹

واژگان کلیدی:

تعهدات بانکی، اعتبارات اسنادی، مطابقت ظاهری، سیاهه تجاری.

نویسنده مسئول:

مجتبی اصغریان

آدرس پستی:

ایران، تهران، دانشگاه خوارزمی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، گروه حقوق بین-الملل.

کد ارکید:

۰۰۰۰۰۰۰۰۱-۷۸۸۵-۵۴۴۵

تلفن:

021-77009801

پست الکترونیک:

asgharian@khu.ac.ir

۱. مقدمه

نشریه مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی ۵۰۰ در بیان معیارهای ارزیابی اسناد ارائه شده از طرف ذی‌نفع مقرر می‌دارد: بانک‌ها بایستی تمامی اسناد تعیین شده در اعتبار را به‌دقت معقول بررسی نمایند؛ تا مطمئن گردند که صورت ظاهری آنها با ضوابط و شرایط اسناد تعیین شده تطبیق دارد یا خیر. مطابقت صورت ظاهر اسناد تعیین شده با ضوابط و شرایط اعتبار از طریق عرف‌های بانکداری استاندارد بین‌المللی، منعکس شده در این مواد، تعیین خواهد گردید. بر این اساس، بانک در ارزیابی اسناد دارای اختیار تام نبوده و صورت ظاهر اسناد، دقت متعارف و عرف بانکداری بین‌المللی محدودیتی می‌باشند که اختیارات بانک را محدود می‌نمایند. دقت معقول جهت بررسی و ارزیابی اسناد، شامل دقتی است که ضمن رعایت قاعده بی‌طرفی در شرایط مساوی از طریق هر بانکدار با مهارت منطقی و معقول نسبت به ارزیابی متعارف اسناد ارائه شده در زمینه اعتبار اسنادی اعمال می‌شود. چنانچه بعد از پرداخت وجه اعتبار از طریق بانک، مشخص شود که اسناد دارای مغایرت بوده است، به‌منزله عدم اعمال دقت متعارف از طرف بانک نمی‌باشد. در واقع تشخیص این موضوع که آیا اسناد ارائه شده با دقت متعارف از طریق بانک بررسی شده یا خیر، امری قضایی بوده و بایستی با توجه به نظریه کارشناسی، واقعیات پرونده و رویه بانکداری در مورد آن تصمیم اتخاذ نمود.

«صورت ظاهر اسناد، به‌این مفهوم است که تعهدات بانک در بررسی اسناد، صرفاً به‌بررسی مندرجات و عبارات که بر روی یک کاغذ نوشته شده و قابل مشاهده است؛ محدود بوده و نه به‌مواردی که عبارات مزبور بیانگر آن است. اگر بانک تنها بر اساس صورت

ظاهر اسناد مطابقت و یا عدم مطابقت اسناد با تعلیقات اعتبار اسنادی و شروط را تعیین نماید، به تکلیف خود عمل نموده است؛ بنابراین، تعهدات بانک، تعهدی بی‌حدومرز برای تعیین صحت سند نمی‌باشد. در خصوص اعتبارات اسنادی الکترونیک "صورت ظاهری اسناد" بدین معنا نمی‌باشد که تنها اطلاعاتی که روی صفحه مانیتور (نمایشگر) بررسی کننده اسناد ظاهر می‌گردد، مورد ارزیابی قرار گیرد. قالب یک برنامه کامپیوتری که جهت نمایش اسناد الکترونیک به‌کار گرفته می‌شود، ممکن است برخی از اطلاعات خاص را پنهان نموده و تنها اطلاعات معینی را که برای نمایش برنامه‌ریزی شده‌اند نشان دهد. بعضی از این اطلاعات پنهان شده ممکن است نیاز به بررسی دقیق‌تر داشته باشند. در خصوص قید ظاهر اسناد، این سؤال مطرح می‌شود که آیا ظاهر سند صرفاً به‌ظاهر سند اشاره دارد؛ یا عباراتی که معمولاً در اسناد انتقال، برات و ... قید می‌شود را نیز شامل می‌گردد؟ با توجه به ماهیت اعتبارات اسنادی که سندمحور می‌باشد و واژه عام سند، شامل پشت و روی سند می‌شود؛ مشخص شده است که کلمه ظاهر سند فقط به‌روی سند اشاره نمی‌کند، بلکه پشت و روی سند را نیز شامل می‌شود. یکی دیگر از شاخص‌های مورد اشاره در مقاله مذکور، رعایت استانداردهای بین‌المللی عملیات بانکی است. تا سال ۲۰۰۳، معنا و مفهوم استاندارد بین‌المللی برای عملیات بانکی به‌وضوح تعریف نشده بود تا این که ICC رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی (ISBP) را برای بررسی اسناد تراکنش با اعتبار اسنادی منتشر کرد. در این آیین‌نامه مقرراتی، چگونگی اعمال مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی (UCP)

«همبستگی اسناد و محدوده زمانی جهت بررسی اسناد، شرایط غیراسنادی در یک اعتبار است. اشتباهات تاپیی یا غلط‌های املائی، انحراف از توصیف کالا در سیاهه تجاری از مصادیق عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط اعتبار اسنادی است.» به‌منظور بررسی سؤال و فرضیه مورد اشاره به بررسی معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی با تأکید بر عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط پرداخته شده است.

۲. مواد و روش‌ها

مقاله حاضر، توصیفی تحلیلی است. مواد و داده‌ها نیز کیفی است و از فیش‌برداری در گردآوری مطالب و داده‌ها استفاده شده است.

۳. ملاحظات اخلاقی

در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت‌داری رعایت شده است.

۴. یافته‌ها

در نظام حقوقی ایران می‌توان اشتباه متقاضی در تعیین سند برای اثبات انجام شروطی که جنبه اساسی دارد را از مصادیق اشتباه در خود موضوع معامله دانست که سبب بطلان قرارداد گشایش اعتبار می‌شود. اما، سندی که ذی‌نفع در خصوص شروط غیراسنادی به بانک ارائه می‌دهد، سندی است که در اعتبار ارائه آن درخواست نشده و بانک‌ها تکلیفی بابت ارزیابی چنین اسنادی ندارند و بایستی این گونه اسناد را نادیده بگیرد؛ لذا اگر مغایرتی در این اسناد مشاهده گردد، بی‌ربط بوده و باید اغماض گردد. همچنین، تجدیدنظر صورت گرفته نسبت به رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی، در این خصوص تأکید

توضیح داده شده است. به‌طوری که، بانک‌ها در انجام وظایف خود ملزم به رعایت این ضوابط می‌باشند. با توجه به آنچه بیان گردید، یکی از اصول حاکم بر اعتبارات اسنادی، اصل انطباق دقیق اسناد با شروط اعتبار است. مطابق این اصل، مهم‌ترین تکلیف بانک بررسی معیار بررسی اسناد مرتبط با اعتبارات اسنادی از قبیل مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط است. علت این تعهد، نمایندگی بانک گشاینده از متقاضی اعتبار می‌باشد. بر این اساس، بانک‌ها در حین اجرای وظایف خود بایستی شرایط اعتبار را رعایت کنند و اگر مدارک و اسناد مغایر با شرایط اعتبار اسنادی را پذیرش نمودند و بر مبنای آن وجه اعتبار را پرداخت نمودند، در واقع نماینده‌ای بوده که خارج از محدوده اختیارات خود عمل نموده و منطقی بایستی تبعات و آثار ناشی از این عمل را تحمل نمایند. در خصوص تعهدات اسنادی و وظایف بانک‌ها در این‌باره پژوهش‌های متعددی انجام شده است: میثم خزائی و سعید نظری توکلی، در مقاله‌ای به بررسی و ارزیابی فقهی - حقوقی نقش و وظایف بانک گشاینده در اعتبارات اسنادی پرداخته است (خزائی و نظری توکلی، ۱۳۹۴) محمدرضا باقری؛ جعفر جمالی و محمود خادم‌ان نیز در مقاله‌ای، مطالبه مابه‌التفاوت نرخ ارز از سوی بانک در اعتبارات اسنادی را بررسی کرده‌اند (باقری؛ جمالی و خادم‌ان، ۱۳۹۷) تمایز و نوآوری مقاله حاضر نسبت به پژوهش‌های انجام شده این است که با توجه به آنچه گفته شد و همچنین، اهمیت و جایگاه اسناد در اعتبارات اسنادی، در این تحقیق به بررسی این سؤال پرداخته می‌شود که معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی با تأکید بر عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط چیست؟ فرضیه مقاله نیز عبارت است از اینکه

موضوعی که در ارتباط با شرایط غیراسنادی مطرح می‌باشد، این است که چنانچه ذی‌نفع در مقابل شروط غیراسنادی، اسنادی را ارائه نماید که با مندرجات و شرایط اعتبار مغایرت داشته باشد، بانک می‌تواند این اسناد را مانند خود شرط نادیده گرفته یا این که اسناد ارائه گردیده در هر صورت با شروط اعتبار مغایرت نداشته باشند و در صورت مغایرت، بانک می‌تواند اسناد را رد کند؟ در پاسخ با در نظر گرفتن این نکته که تکلیف بانک در اعتبار اسنادی محدود به بررسی سند است که ارائه آن به بانک در شرایط اعتبار درج شده باشد نه هر سندی و به همین دلیل است که مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی در بحث ضابطه ارزیابی اسناد مقرر می‌دارد: "سندی که به بانک ارائه شده و در شرایط اعتبار صدور آن درخواستی صورت نگرفته باشد، نادیده انگاشته می‌شود و می‌تواند به ارائه کننده سند مسترد گردد." می‌توان ادعان داشت، سندی که ذی‌نفع در زمینه شروط غیراسنادی به بانک ارائه می‌نماید، در واقع سندی می‌باشد که در اعتبار ارائه آن درخواست نگریده و سند اضافی می‌باشد که بانکها تکلیف و حقی به بررسی این گونه اسناد ندارند و بایستی آنها را نادیده بگیرند. لذا، چنانچه مغایرتی در این گونه اسناد مشاهده گردد، بی‌ربط می‌باشد و باید اغماض گردد (رایموند، ۱۹۹۱، ۱۴۱). پاسخ از طرفی دیگر، چنانچه شرط یا شرایطی برای نیت تجاری طرفین، جنبه بنیادی و اساسی داشته باشد و اولویت اصلی متقاضی از گشایش اعتبار اسنادی بوده و اثبات تحقق این شرط، اشتباه متقاضی در تعیین سند مبنای گشایش اعتبار اسنادی را از بین ببرد، آیا بانک می‌تواند وجود این شرط را نادیده بگیرد و وجه اعتبار را به ذی‌نفع پرداخت نماید یا خیر؟ بعضی از محاکم

می‌نماید اشتباهات تایپی و غلط‌های املائی مشروط بر آن که آسیبی به ماهیت کلی جمله نرساند، مغایرت سند محسوب نمی‌گردد.

۵. بحث

در این قسمت مبانی نظری پژوهش مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

۵-۱. بررسی معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی

در این قسمت به بررسی معیارهای بررسی اسناد در تعهدات بانکی مرتبط با اعتبارات اسنادی پرداخته می‌شود.

۵-۱-۱. شرایط غیراسنادی در یک اعتبار

شرایط غیر اسنادی زمانی ایجاد می‌شود؛ که متقاضی انجام تعهدات ذینفع را ضروری بداند؛ اما مدارکی دال بر رعایت این تعهدات ارائه نکرده باشد. به عبارت دیگر، در متن اعتبار اسنادی بدون درخواست سند قابل ارائه برای تحقق شرط باید شرط قید شود. در این شرایط برای بانکها فرض بر این است که این شرط در اعتبار درج نگریده و بنابراین این شرط را کان‌لم‌یکن تلقی می‌کنند. این رویکرد کاملاً منطقی است؛ چرا که برای بانکها صرفاً اسناد بیانگر ویژگی‌های کالای مورد معامله و انجام تعهدات یا شروط قراردادی بوده و تنها وظیفه بانکها بررسی و تعیین انطباق اسناد ارائه گردیده با شرایط اعتبار است. به همین دلیل اگر در مضمون اعتبار شروطی ذکر شده باشد، اما برای اثبات تحقق این شروط ارائه اسنادی توسط فروشنده لازم نباشد، بانک می‌تواند این شروط را نادیده گرفته و از این جهت مسئولیتی متوجه بانک نمی‌گردد (وود، ۲۰۰۸، ۱۱۹). اولین

شده در اعتبار داشته باشد» (اشمیتوف، ۱۴۰۲، ج ۲، ۴۲۳)؛ بنابراین در صورتی که قید توصیفی در سند شرط نگردیده باشد و خود سند نیز هیچ گونه مغایرتی با شروط اعتبار نداشته باشد، اما عبارت درج شده در آن سند با دیگر اسناد مغایرت داشته باشد، بایستی بانک از پرداخت وجه اعتبار امتناع کند. در غیر این صورت، بانک ممکن است به دلیل پرداخت در مقابل اسناد غیرمنطبق مسئول گردد.

۵-۱-۳. محدوده زمانی جهت بررسی اسناد

بانک‌ها بایستی اسناد ارائه گردیده را طی مدت زمانی معقولی بررسی نمایند. زمان معقول جهت بررسی اسناد، بستگی به عواملی همچون زبان اسناد، پیچیدگی و تخصصی بودن اسناد، احتمال مجهول یا متقلبانه بودن اسناد، اعتراض متقاضی به پرداخت وجه اعتبار و ... متغیر است. «بر اساس مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی، در صورت وجود بانک تأیید کننده و همچنین بانک گشایشنده اعتبار، هر یک از آنها حداکثر پنج روز پس از ارائه مدارک فرصت دارند تا مشخص کنند که آیا اسناد ارائه شده با شرایط اعتبار مطابقت دارد یا خیر» (مسعودی، ۱۳۸۳، ۱۹۶). این مدت به هیچ وجه تا آخرین روز تحویل مدارک یا سررسید اعتبار کاهش نمی‌یابد. رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی امکان دستیابی به این شرایط را در مدت زمان کوتاه‌تری با موضوع «اعلان به موقع عدم تعهد» پیش‌بینی کرد. اگرچه مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی چنین بندی در مورد تأیید اسناد ذکر نکرده است، اما بر اساس بند ۱ این آیین نامه، طرفین باید این مهلت را اصلاح کنند و مهلت کوتاه‌تری تعیین کنند.

قضایی آمریکایی، به بانک‌ها اجازه نمی‌دهند تا با این گونه شروط بر مبنای مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی برخورد کرده و آن را نادیده بگیرند. بلکه قرارداد منعقد شده میان بانک و متقاضی را در عوض قرارداد اعتبار اسنادی، قراردادی عادی ضمانتی تلقی می‌نمایند که ذی‌نفع جهت دریافت وجه آن بایستی ایفاء تعهدات خود را اثبات کند (غلامی، ۱۳۹۷، ۸۵)؛ اما در نظام حقوقی ایران اشتباه متقاضی در تعریف سند انطباق با شرایط اولیه را می‌توان از مصادیق اشتباه در هدف اصلی معامله و در نتیجه باطل بودن گشایش اعتبار دانست. قرارداد (ماده ۲۰۰ قانون مدنی). و همچنین متقاضی در صورت اثبات. تصمیم دادگاه ممکن است بانک را از پرداخت اعتبار اسنادی منع کند.

۵-۱-۲. همبستگی اسناد

در اعتبارسنجی اسنادی، برای پرداخت مبلغ اعتبار لازم نیست که تمامی مدارک مندرج در اعتبارنامه حاوی تمامی داده‌های مربوط به معامله باشد. برعکس، اسناد غیرتجاری به‌طور کلی باید شامل شرح محصولات، مزایا یا خدمات مرتبط با اسناد باشد. ولی با این وجود، کلیه اسناد ارائه گردیده به بانک بایستی با یکدیگر مطابقت داشته و هیچ نوع ابهامی مربوط به خدمات، کالا یا عملکرد واحد که برای توصیف کالای واحد به‌کار روند وجود نداشته و مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی در ارتباط با شروط همبستگی اسناد تأکید می‌دارد: «اطلاعات درج شده در سند در هنگام مطابقت با خود سند، متن اعتبارنامه و رویه‌های استاندارد بانکداری بین‌المللی نیازی به مطابقت بند به بند ندارد؛ اما نبایستی تناقضی هم با اصل سند و یا سایر اسناد قید

۵-۲. عدم مطابقت ظاهری بین اسناد و شروط اعتبار اسنادی

بانک‌ها در بررسی مدارک، باید مسئولیت خود را در قبال اشتباه یا قصور در ممنوعیت پرداخت، علی‌رغم رعایت کامل مدارک و یا مغایرت دریافت‌ها در زمان اعتبار، لحاظ کنند. اگر بانک تشخیص دهد که اسناد ارائه شده فاقد شرایط اعتباری است، باید فوراً در مورد رسیدگی به اسناد معارض تصمیم‌گیری کند. البته در موارد خاص ممکن است در تشخیص مغایرت و کفایت مدارک ارائه شده به همراه اعتبار اسنادی بین طرفین اختلاف وجود داشته باشد.

۵-۲-۱. اشتباهات تاییدی یا غلط‌های املائی

خریدار برای هر تراکنش اعتبار اسنادی ابتدا درخواست گشایش اعتبار اسنادی را از بانک خود می‌کند و سپس بانک بر اساس دستورالعمل خریدار و با رعایت مقررات قانونی و روال بانکی نسبت به گشایش اعتبار اسنادی اقدام می‌کند. سپس فروشنده یا شخص ثالث اسنادی را برای اخذ اعتبار اسنادی صادر می‌کند و این اسناد برای اخذ اعتبار اسنادی به بانک ارسال می‌شود. علاوه بر این، اسناد ارسالی ممکن است دارای اشتباهات املائی و تاییدی باشد (ریموند، ۱۹۹۱، ۱۴۳). این موضوع این سؤال را مطرح می‌کند که آیا وجود اشتباهات املائی یا تاییدی در اسناد منجر به ناهماهنگی در اسناد می‌شود؟ مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی، قوانینی را برای اشتباهات املائی و تاییدی در اسناد ارسالی تجویز نمی‌کند. برای اولین بار، کمیته بین‌المللی بانکداری با ایجاد رویه‌های استاندارد بانکداری بین‌المللی برای بررسی اعتبار اسنادی، به موضوع اشتباهات املائی و نگارشی پرداخت. تجدیدنظر رویه استاندارد بانکداری

بانک باید این مهلت را هنگام بررسی اسناد در نظر بگیرد. عدم پاسخگویی و سکوت در خصوص مدارک ارسالی بیش از پنج روز بانکی به منزله اثبات احراز هویت و تأیید پرداخت و اسناد بدون مغایرت بوده و بانک افتتاح شده و تأیید شده از مطالبات معاف خواهد بود. که اسناد با شرایط اعتبار مطابقت ندارد. لازم به ذکر است مهلت هر یک از بانک‌ها برای تحویل گرفتن اسناد حذف خواهد شد. در صورت ارسال مدارک توسط کاربر به بانک تعیین شده، این بانک ۵ روز بانکی مهلت دارد تا مستندات را بررسی و هرگونه انحراف در اسناد را گزارش کند و در صورت بررسی و تأیید اسناد توسط بانک تراکنش طبق شرایط وام‌دهی. پس از شناسایی و پرداخت مبلغ اعتبار، باید مدارک را برای بازپرداخت به بانک افتتاح کننده ارسال کند. «بانک مذکور نیز پنج روز بانکی برای بررسی مهلت دارد و در صورت ادعای عدم انطباق باید در مدت مذکور مدارک را رد کند. در غیر این صورت بانک تأیید کننده معامله تلقی می‌شود و حق رد اسناد را از دست می‌دهد و باید به تعهدات خود در خصوص اعتبار اسنادی غیر قابل برگشت عمل کند» (اشمیتوف، ۱۴۰۲، ج ۲، ۴۲۴).

لازم به ذکر است اسنادی که با تأخیر ارسال شده‌اند شامل مهلت پنج روزه بانک برای رد اسناد مغایرت نمی‌شود. اگرچه مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی به این موضوع اشاره نکرد. اما لازم به ذکر است که تنظیم و ارائه اسناد پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن هیچ‌گونه اثر قانونی ندارد. یعنی با سپری شدن مدت اعتبار قرارداد، رابطه حقوقی بین بانک و ذینفع غیرقابل تصور است و بانک تعهدی به رد اسناد در مدت مذکور ندارد.

اشتباه مالی اعتبار یافته است، زیرا در مورد وجود وجوه و قیمت دشوار بانکی تردید وجود دارد یا استعاره در آلمانی. برای عمیق تر شدن، چندین اشتباه در شرایط زیر انجام می‌شود:

«در دعوی pasir Gudang Edible oilsdn BHD علیه Bank of Newyourk آمده است که پس از مطالعه مدارک مربوط به تاریخ انقضای اعتبار، بانک تأییدکننده به بانک گزارشگر اعلام کرده است که اسناد را رد کرده و به دلیل تخلفات متعدد، مبلغ اعتبار را پرداخت نخواهد کرد. یکی از مغایرت‌ها این بود که برخلاف شرایط اعتبار، در بارنامه به جای بندر مقصد در کشور اوکراین Ilychevsk تایپ شود، اشتباهاً Ilychevsk تایپ شده است. ذینفع علیه بانک تأییدکننده به دلیل امتناع غیرقانونی از پرداخت اعتبار اسنادی به این دلیل که اشتباه در املا نام بندر مقصد مشخص شده در اعتبار اسنادی نمی‌تواند امتناع بانک تأییدکننده از پرداخت را توجیه کند، شکایت کرد. ضمن این که حتی در خود اعتبار هم نام بندر مقصد با دو املا مختلف "ILyichevsk" و "ILyichevsk" آمده است. آیا قاضی پرونده جنبه «آیا خطای املائی ناچیز است» را در نظر می‌گیرد؟ وی مغایرت مدارک ارائه شده با شرایط اعتبار را مانع از پرداخت اعتبار اسنادی در این مورد دانست. زیرا دو مکان در اوکراین، یکی در جمهوری آذربایجان، یکی در قزاقستان و یکی هم در ازبکستان وجود دارد که نام همه آنها Ilichevsk می‌باشد» (فانگ، ۲۰۰۴، ۳۲)؛ بنابراین، عدم پرداخت اعتبار توسط بانک آزمون صحیح و توجیه شده است، و انتظار نمی‌رود که بانک ظاهر اعتبار را تشخیص دهد و اسنادی را ارسال کند که این بندر برای نام اسامی بنادر مختلف در نظر گرفته شده است. «با در نظر گرفتن بند ج از ماده ۲۰،

بین‌المللی در سال ۲۰۰۷ نیز به این موضوع پرداخته است و بیان می‌کند که «اشتباهات املائی و تایپی تا زمانی که مفهوم کلی یا عبارت را نقض نکنند، انحراف در اسناد محسوب نمی‌شوند». «به عنوان مثال در شرح کالا، استفاده از Mashine به جای Machine، Fountan pen به جای Fountion pen یا Modle به جای Model سبب مغایرت در اسناد نخواهد بود. لازم به اشاره است که چنان چه در شرح کالا به جای model123 از modle321 استفاده گردد، این نکته غلط املائی نیست و مغایرت محسوب می‌گردد» (نوری‌پور، ۱۳۹۶، ۵۷). امتناع از پرداخت اعتبار اسنادی به دلیل اشتباهات املائی و نگارشی اسناد ارائه شده و یا پرداخت با وجود اشتباهات املائی و تایپی در مدارک ارائه شده، موجبات پیگرد قانونی متعددی را علیه بانک پرداخت کننده به همراه داشته و پرونده‌های متعددی توسط دادگاه‌ها در سال ۱۳۹۴ تشکیل شده است. ارتباط با اینها اشتباهات.. لذا برخی از محاکم این گونه اشتباهات را مبنای منطقی و قانونی برای رد اسناد می‌دانند و برخی دیگر دیدگاه مخالف را می‌بینند و اشتباهات املائی و تایپی را مغایر اسناد نمی‌دانند و بانک را مکلف یا مجاز به پرداخت می‌دانند. قرض. کمی قبل از این که در این بخش معیارهای مناسب و مطلوبی را برای تعیین این که آیا غلط املائی و غلط املائی مغایرت در اسناد محسوب می‌شود ارائه کنیم، دیدگاه‌هایی را در این زمینه بررسی خواهیم کرد.

۵-۲-۱. آرای مبنی بر مغایر دانستن غلط‌های املائی با اسناد

مشکلات حقوقی از طرف شخص ثالث یا شخص خارجی وجود دارد که ادعا می‌کند پرونده بر اساس

دقیق امکان پذیر نیست، صحیح به نظر می‌رسد. «البته لازم به ذکر است که حتی در اعتبار اسنادی صادر شده، موقعیت جغرافیایی مورد نظر با دو املائی متفاوت درج شده بود و در صورتی که ذینفع بارنامه‌ای مبنی بر مطابقت نام بندر تخلیه با یکی از این دو ارائه می‌داد. غلط املائی نشان داده شده در اعتبار اسنادی، بانک افتتاحیه به سختی می‌تواند باشد. او مدعی شد که در این اسناد اختلاف وجود دارد» (فانگ، ۲۰۰۴، ۳۴). در این دعوا، به دلیل امتناع غیرقانونی از پرداخت، ادعای ذینفع علیه بانک گواهی‌دهنده رد شد، اما در مورد ادعای ذینفع، بانک گشایش‌کننده مسئول عدم احراز املائی صحیح دهانه تخلیه است.

۵-۲-۱-۲. آرای مبنی بر عدم مغایر دانستن غلط‌های املائی با اسناد

در این بخش به بررسی یکی از دعاوی که غلط‌های املائی مغایرت تلقی نشده‌اند می‌پردازیم. در دعوی south korean Hyosung corp علیه china Ever bright Bank، بانک صادرکننده اعتبار به دلیل مغایرت مدارک ارائه شده از پرداخت اعتبار اسنادی خودداری کرده است. دلیل شکاف عدم پرداخت، اشتباه املائی در نام بانی اعتبار بوده که در آن به جای کلمه BNAK از کلمه BANK استفاده شده است (وود، ۲۰۰۸، ۱۰۴). ذینفع به دلیل امتناع غیرقانونی از پرداخت اعتبار اسنادی علیه بانک گشاینده شکایت کرد. در همین راستا دادگاه رأی داد که طبق رویه بانکی استاندارد بین‌المللی، اشتباه تایپی مغایرت اسناد تلقی نمی‌شود و در این صورت استفاده از نام BNAK به جای BANK اشتباه املائی آشکار و بانک است. به این دلیل نمی‌تواند از پرداخت

مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی نشریه ۶۰۰ که در رابطه با قید بندر تخلیه در بارنامه آمده است: بارنامه هر نامی که باشد باید صریحاً حاوی ... بندر بارگیری باشد» (کرازوفسکا، ۲۰۰۸، ۲۸). حمل‌ونقل به بندر مشخص شده با یک اصلاح کوچک نیز در این زمینه ایجاب می‌کند که نام بندر تخلیه درخواستی در بارنامه قید شود. می‌توان گفت نام بندر تخلیه در بارنامه باید دقیقاً با نام درج شده در اعتبار اسنادی مطابقت داشته باشد، اما رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی و مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی در این مورد ابهام دارند و مشخص نیست این نام اشتباه املائی است یا خیر. بندر صادرکننده می‌تواند ثابت کند که بانک از پرداخت مبلغ اعتبار اسنادی آهسته است یا خیر؟

با در لحاظ کردن بند ج از ماده ۲۰، مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی ۶۰۰ که در رابطه با ذکر بندر تخلیه در بارنامه مقرر می‌دارد: "صرف نظر از نام بارنامه، باید شامل حمل‌ونقل از بندر بارگیری به بندر ذکر شده در اعتبار باشد". علاوه بر این، رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی با تغییراتی در این زمینه، ایجاب می‌کند که نام بندر صدور درخواست شده در اعتبار اسنادی به جای خود در بارنامه قید شود. بندر تخلیه در بارنامه باید دقیقاً با نام اعتبار اسنادی مطابقت داشته باشد، اما رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی و مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی در این زمینه نامشخص هستند و مشخص نیست که نام بندر تخلیه اشتباه نوشته شده است یا خیر؟

در مورد موضوع، استدلال دادگاه بدوی مبنی بر رد اسناد، با توجه به این که به دلیل وجود پنج موقعیت جغرافیایی دیگر با املائی مشابه، تعیین ذی‌نفع به‌طور

برخی موارد، اشتباه در شماره اعتبار اسنادی ممکن است خطای گمراه کننده بانک نباشد. اما در صورتی که اشتباهات مشابه در مدارک ارسالی احتمال گمراهی بانک را داشته باشد، باید از پرداخت اعتبار اسنادی خودداری شود.

به این ترتیب برای بررسی این که آیا اشتباهات املائی و تایپی انحرافات محسوب می‌شوند که بانک مجاز به رد یا رد آنها است، سه معیار ارائه شده در بررسی‌ها می‌تواند راهنمای مناسبی برای حل مشکل در نظر گرفته شود. بانک پرداخت کننده مسئولیتی در قبال پرداخت یا امتناع از پرداخت مبلغ اعتبار نسبت به ذینفع یا متقاضی و بانک افتتاح کننده ندارد.

۵-۲-۲. انحراف از توصیف کالا در سیاهه

تجاری

یکی از اسنادی که معمولاً به قراردادهای فروش مرتبط می‌شود، فهرست تجارت است. به همین دلیل، داشتن قوانین واضح در مورد محتوای فهرست مبادلات بسیار مهم است. در مورد توصیف کالاها در فهرست تجاری، مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی تصریح می‌کند که "شرح کالاها، خدمات یا مزایا در لیست تجاری باید با شرایط اعتبار مطابقت داشته باشد." رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی نیز در این خصوص بیان می‌کند: «... تطبیق صد در صد در این مورد ضروری نیست، مثلاً می‌توان شرح کالا را در فهرست قرار داد، بدین ترتیب، کلیت آنها، شرح کالا را بر اساس آن نشان می‌دهد. محتوای اعتبار به طور کلی، قوانین مندرج در مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی و رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی در مورد مطابقت نام محصول در لیست با توضیحات کالا در اعتبار مشخص نیست مشخص

اعتبار خودداری کند. این تصمیم دادگاه به طور کامل توسط رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی مستند شده است که تصریح می‌کند اشتباهات املائی مانند استفاده از کلمه "Model" به جای "Model" منجر به مغایرت در اسناد نمی‌شود.

به نظر نگارندگان بررسی‌های انجام شده به این نتیجه رسید که یکی از موضوعاتی که مبنای بدهی بانکی قرار می‌گیرد پرداخت اعتبار اسنادی یا امتناع از آن در برابر اسناد حاوی اشتباهات نگارشی یا تایپی است. بررسی‌های بررسی شده نشان می‌دهد که برای تعیین این که آیا اشتباهات املائی یا تایپی مغایرت دارد یا خیر، به بانک اجازه می‌دهد اسناد را بپذیرد یا نپذیرد و اعتبار اسنادی را پرداخت کند؟ ۳ معیار را باید در نظر داشت:

۱- آیا مغایرت در اسناد صرفاً یک اشتباه تایپی است یا یک اشتباه املائی آشکار و آشکار یا خیر؟ در صورت وجود مغایرت در ظاهر مدارک ارائه شده، ابتدا بانک باید تشخیص دهد که اشتباه موجود صرفاً یک اشتباه تایپی است یا یک اشتباه تایپی آشکار و آشکار. برای مثال، وارد کردن نام «محمد» به جای «محمد» به عنوان نام متقاضی، اشتباه چاپی یا غلط املائی واضح و آشکار تلقی می‌شود، اما در عوض، نام «محمود» را وارد کنید. به نام «محمد»، در این صورت آدرس، غلط املائی فاش نمی‌شود و بانک به دلیل مغایرت مدارک باید از پرداخت خودداری کند. زیرا آنها دو اسم مجزا هستند که معنای کلمه و عبارت را خراب می‌کنند. رویه استاندارد بانکداری بین‌المللی معتقد است که این اشتباهات مسئول ناهماهنگی در اسناد هستند.

۲- آیا اشتباه تایپی یا تایپی بانک تأیید کننده مدارک را به اشتباه انداخته است یا خیر؟ به عنوان مثال، در

می‌پردازیم که در آن قضات کفایت دقیق توضیحات محصول را در نظر گرفتند:

«در دعوی courtaulds North America INC علیه North Carolina Nat. Bank، بر اساس شرایط اعتبار اسنادی ارائه سیاهه تجاری در سه نسخه اصل که دلالت بر حمل نخ ۱۰۰ درصد آکرلیک باشد، برای دریافت وجه اعتبار اسنادی ضروری بود. ذینفع برای دریافت مبلغ اعتبار، فهرست معاملاتی را ارائه کرد که شامل ارسال نخ آکرلیک وارداتی بود و بانک به دلیل مغایرت شرایط مبادلات فهرست با اعتبار اسنادی از پرداخت مبلغ اعتبار خودداری کرد. ذینفع به دلیل امتناع غیرموجه و غیرموجه از پرداخت اعتبار اسنادی علیه بانک شکایت کرد. دادگاه بر اساس اصل انطباق دقیق اسناد حکم کرد که بر اساس شروط مندرج در اعتبار اسنادی، سیاهه تجاری باید بیانگر کالایی با توصیف (Acrylic Yarn، ۱۰۰٪) باشد و هیچ عبارت دیگری ولو این که با عبارت مندرج در شرایط برابر و به عبارتی جایگزین آن باشد نمی‌تواند نقض و مغایرت موجود در سیاهه را از بین ببرد و اگرچه لیست بسته‌بندی ضمیمه سیاهه تجاری بیانگر حمل بسته‌های دارای علامت Acrylic Yarn، ۱۰۰٪ می‌باشد. اما این نمی‌تواند مغایرت لیست تجاری را جبران کند و او تأکید کرد که به همین دلیل مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی بین لیست تجاری و سایر اسناد تمایز قائل شد» (اوئی؛ کولز، ۱۹۹۷، ۴۹۲). بنابراین، امتناع بانک از پرداخت اعتبار به این دلیل که مدارک ارائه شده دقیقاً شرایط اعتبار را ندارد، موجه و قانونی است. همانطور که در این مورد مشخص شد، دادگاه با توجه به اصل مطابقت دقیق اسناد، اختلاف جزئی بین شرح کالا در فهرست تجارت و اعتبار اسنادی را موجه امتناع از پرداخت

نیست که کالاهای موجود در فهرست تجاری باید دقیقاً با توضیحات کالا در اعتبار مطابقت داشته باشد یا رعایت شرایط اولیه توضیحات محصول برای پرداخت مبلغ اعتبار کافی است (توث، ۲۰۰۶، ۷۸). یکی از صاحب نظران معتقد است که نمی‌توان انتظار داشت که بانک به‌طور دقیق و دقیق محل هر یک از توضیحات فهرست معاملات را در اعتبار اسنادی شناسایی کند. اما اطلاعات اولیه در لیست تجارت باید با توضیحات کالا در اعتبار اسنادی مطابقت داشته باشد. یعنی رعایت ترتیب و ترتیب شرح کالا در فهرست تجارت مانند اعتبار اسنادی مهم نیست، بلکه در سطح شرایط اولیه باید رعایت شود (روشن؛ تصاعدیان، ۱۳۸۶، ۹۸). بنابراین، سؤال اساسی در مورد نام‌گذاری کالاهای موجود در فهرست تجاری این است که آیا شرح کالاهای موجود در فهرست تجاری باید دقیقاً و بند به بند با شرایط اعتبار اسنادی مطابقت داشته باشد یا شرایط اساسی و مهم برای پرداخت اعتبار اسنادی کافی است (کرازوفسکا، ۲۰۰۸، ۶۲). به‌منظور ارائه پاسخ مناسب به‌سؤالات فوق به بررسی آرای صادره از دادگاه‌ها با توجه به هر فرضیه می‌پردازیم.

۵-۲-۱. انطباق لفظ به لفظ توصیف کالا در

سیاهه تجاری با شرایط اعتبار

در برخی از نظرات اشاره شده است که مشخصات کالا در دفتر تجاری باید دقیقاً با شرایط اعتبار مطابقت داشته باشد و حتی یک مغایرت کوچک یا بسیار کوچک در مشخصات کالا، خودداری بانک از پرداخت اعتبار اسنادی را توجیه می‌کند. وجود کوچکترین مغایرت بانک را ملزم می‌کند. عدم پرداخت اعتبار مستند است. در این بحث به بررسی موردی

نامه دانست. و افزود: همین شرایط تجاری در روابط تجاری امکان‌پذیر است. طرفین اذعان دارند که نمی‌توان آن را به‌عنوان وصف کالا تلقی کرد و تخلفات و اشتباهات در شرح کالا در فهرست تجارت با مراجعه به خبرنگاران سایر اسناد قابل تعویض یا اصلاح نیست.

۵-۲-۲-۲. انطباق اساسی شرح کالا در سیاهه تجاری با شروط اعتبار

قضات رسیدگی کننده در مواردی مفهوم رعایت وصف کالا در فهرست تجارت و شرایط اعتبار را به رعایت شرایط و اوصاف ضروری و مهم تعبیر کرده‌اند تا وصف در اعتبار... شرایط در این بحث به بررسی رأی صادره بر اساس چنین تفسیری می‌پردازیم:

«در اعتبار اسنادی مستند دعوی Luen Ho علیه “Second-Bank of East Asia Ltd hand Gardner BL 3 Diesel Engines with Gardned Model 3uc 3:1 reduction marine Gearboxes” توصیف شده بود اما در سیاهه تجاری ارائه شده از سوی ذی‌نفع کلمه “Model” از شرح موتور دیزلی حذف شده بود. بانک گشاینده اعتبار، مبلغ اعتبار را بر اساس لیست تجاری ارائه شده پرداخت کرده است» (کرازوفسکا، ۲۰۰۸، ۴۵)؛ اما شاکی با این ادعا که مشخصات کالا در فهرست صنفی فاقد شرایط اعتبار اسنادی است، از بازپرداخت مبلغ اعتبار خودداری و از بانک افتتاح کننده شکایت کرد (اعتبار اسنادی مبنای دعوی تابع مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی نشریه ۲۲۲ ویرایش ۱۹۶۲ بود). شاکی به‌نفع عدم پرداخت اعتبار استدلال کرد؛ که در متن ماده ۳۰ مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی تصریح شده است که مشخصات کالا در فهرست تجارت باید دقیقاً با

مشخصات کالا در اعتبار اسنادی مطابقت داشته باشد. با این حال، دادگاه بدوی - برخلاف استدلال متقاضی - این ماده از مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی را باید به‌عنوان حکمی تفسیر کرد که بیان می‌کند: نام کالا در فهرست تجاری باید با توضیحات کالا در نامه مطابقت داشته باشد. اعتبار با تمام ویژگی‌های اساسی و مهم آن و وجود یا عدم آن. کلمه "Model" برای شماره موتور در توضیحات محصول به‌عنوان یک ویژگی ضروری و مهم در نظر گرفته نمی‌شود که به‌بانک اجازه می‌دهد از پرداخت مبلغ اعتبار خودداری کند. اگرچه حذف کلمه "Model" از توضیحات محصول در برخی موارد ممکن است عواقب جبران‌ناپذیر و خطرناکی داشته باشد، اما در این دادخواست شکی نیست که کلمه "uc3" شماره مدل موتور است؛ بنابراین حذف کلمه "Model" نکته اساسی و مهمی است. و بانک افتتاح کننده به‌درستی اعتبار اسنادی را پرداخت کرده است؛ زیرا مفهوم تطابق نام کالا در فهرست معاملات با شرایط اعتبار، رعایت شرایط اساسی و مهم است

موارد دعاوی بررسی شده در این زمینه نشان داده است که دادگاه‌ها از معیارهای متفاوتی برای تعیین افشای شرح کالا در فهرست تجاری استفاده کرده‌اند تا تشخیص دهند که آیا لیست تجاری با اعتبار اسنادی مطابقت دارد یا مغایرت دارد. در برخی کارآزمایی‌ها بر اهمیت تطابق دقیق و کلمه به‌کلمه اعتبارات اسنادی در شرح کالا و حتی عدم وجود شرایط تجاری ناچیز در توصیف کالا تأکید شد که امری بدیهی است. و قطعی در روابط تجاری طرفین، از متناقض بودن توضیحات کالا در فهرست تجاری جلوگیری می‌کند و تبلیغات اشتباه یا تخلف از توضیحات کالا در لیست را جبران نمی‌کند. با استناد

این مبحث به بررسی عملکرد بانک در رسیدگی به اسناد معارض می‌پردازیم.

۵-۳-۱. مراجعه به متقاضی برای صرف نظر کردن از مغایرت‌ها

اولین مرحله که به نظر می‌رسد رویه عملی بانک باشد، ارائه متقاضی برای رفع مغایرت‌ها به تشخیص بانک است. این اقدام بانک، مهلت بانکی برای تأیید اسناد را تا ۵ روز تمدید می‌کند و همچنین کارایی روش پرداخت اعتبار اسنادی را افزایش می‌دهد که در آن بیش از نیمی از درخواست‌های پرداخت در اولین ارائه به دلیل بی نظمی رد می‌شود (فانگ، ۲۰۰۴، ۱۱۱)؛ زیرا متقاضی در اکثر موارد مغایرت اسناد را نادیده می‌گیرد که بر اساس معامله منعقد شده با ذینفع ضرری ندارد و به بانک اجازه می‌دهد اعتبار اسنادی را به ذینفع پرداخت کند. هنگام تماس با متقاضی، بانک باید لیست معافیت‌های مورد نظر توصیف کننده درخواست بازیابی را ارائه دهد و نمی‌تواند به متقاضی اجازه مراجعه به مدارک را بدهد؛ زیرا بر اساس اصل استقلال اعتبار اسنادی و تئوری انطباق دقیق اسناد، بانک باید مستقلاً تشخیص دهد که ظاهر اسناد مطابق شرایط اعتبار اسنادی است یا خیر؟ اما در عمل به منظور کاهش بار بانک و جلوگیری از ایرادات احتمالی متقاضی مبنی بر عدم وجود انحراف خاص از بانک، مدارک جهت بررسی در اختیار متقاضی قرار می‌گیرد (مان، ۲۰۰۰، ۲۶). البته لازم به ذکر است که مراجعه به متقاضی جهت پذیرش مغایرت مدارک به صلاح دید بانک موکول می‌باشد و بانک نمی‌تواند علیرغم درخواست متقاضی مبنی بر انتقال به متقاضی از این حق استفاده کند و یا این که علیرغم این متقاضی می‌خواهد به متقاضی مراجعه

به سایر مدارک مربوطه که به عنوان ضمیمه لیست تراکنش به بانک ارسال شده است. به طور کلی، اگر شرح کالا در اعتبار اسنادی دارای ویژگی خاصی باشد، لیست تجاری باید دقیقاً همان ویژگی را برای شرح کالا داشته باشد. حتی حذف یک کلمه در توصیف کالاهای موجود در فهرست تجاری، منجر به مغایرت در اسناد ارائه شده با شرایط اعتبار می‌شود (اویی؛ کولز، ۱۹۹۷، ۳۸۲). با این حال، در برخی موارد، قضات تحقیق متوجه شدند که قصد مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی، تطبیق توضیحات کالاهای موجود در فهرست تجاری با شرایط اعتبار بوده است و نه مطابقت با توضیحات کالاهای موجود در فهرست تجاری. فهرست دقیقاً با توضیحات کالا در اعتبار اسنادی مدارک مطابق با شرایط اعتبار سنجی، در نظر گرفته می‌شود، اما هدف این است که فهرست تجاری حاوی تمام عناصر اساسی و مهم توصیف کالا باشد. کالاهای مندرج در برگه اعتباری است و در صورتی که توضیحات کالا جزء ضروری و مهم کالا نباشد، لازم نیست تمامی اطلاعات مندرج در برگه اعتباری درج شود و حتی یک کلمه از توضیحات حذف نشود. درج شده در فهرست تجاری، مغایرت در مدارک لحاظ نخواهد شد.

۵-۳. نحوه اقدام در برخورد با اسناد مغایر

اگر بانک تشخیص دهد که اسناد ارائه شده فاقد شرایط اعتبار است، باید فوراً تصمیم بگیرد که چگونه با اسناد معارض برخورد کند. در حین رسیدگی به مغایرت‌ها، بانک می‌تواند از متقاضی بخواهد که مغایرت‌های ایجاد شده را نادیده بگیرد یا مدارک را رد کند و از تکمیل پرداخت و معامله خودداری کند و یا از پرداخت اعتبار ضمانت‌نامه خودداری کند. در

مدارک، اطلاعیه رد اسناد را از طریق ارتباط از راه دور یا در صورت عدم امکان از طریق ارتباط دیگر ارسال کند. باید در نظر داشت که در صورت مفقود شدن یا دیر رسیدن این اعلان به دلیل مشکلات یا خطاهای پیش آمده در حین ارسال پیام و همچنین به دلیل پایان مدت اعتبار، امکان پر کردن شکاف وجود دارد. در دسترس نیست. وی، بانک در این زمینه مسئولیتی نخواهد داشت.

۵-۳-۳. پرداخت تحت تضمین

«در صورتی که ذینفع اسنادی را که فاقد شرایط اعتبار اسنادی است به بانک ارائه کند، بانک می‌تواند اسناد را رد کرده و از پرداخت خودداری کند. در برخی موارد، ذینفع ممکن است مشتری ارزشمند بانک، با شهرت و اعتبار تجاری خوب و قابل اعتماد باشد و بانک بخواهد با ذینفع همکاری کرده و پرداخت تضمینی را انجام دهد» (اشمیتوف، ۱۴۰۲، ج ۲، ۴۷۰). به این معنی که علیرغم وجود مغایرت در اسناد، بانک در ازای ضمانت‌نامه دریافتی از ذینفع، مبلغ اعتبار را به‌وی پرداخت می‌کند و یا پرداخت را برای مدت معینی بر عهده می‌گیرد. البته مشروط بر این که در صورت استنکاف گیرنده بعدی مدارک (گشاینده بانک یا متقاضی اعتبار) از پذیرش مدارک و پرداخت گواهی‌های اعتباری، ذینفع کل مبلغ پرداختی به بانک تحت ضمانت‌نامه را به بانک بازپرداخت کند (گیلیز؛ مونز، ۲۰۰۰، ۲۹۸). «این یک قرارداد قراردادی بین بانک پرداخت کننده و ذینفع است که شامل سایر بانک‌های شرکت کننده در اعتبار نمی‌شود و آنها را از انجام تعهدات خود در اعتبار اسنادی معاف نمی‌کند؛ بنابراین اگر بانک گشاینده یا بانک تأیید کننده اعتبار پس از دریافت

کند. متقاضی مغایرت‌ها را می‌پذیرد، بانک می‌تواند اسناد را رد کند و از پرداخت اعتبار و رسیدگی به اسناد خودداری کند.

۵-۳-۲. رد اسناد مغایر با شروط اعتبار

«در صورتی که بانک تعیین شده اعلام کننده توافق، بانک تأیید کننده (در صورت وجود) یا بانک صادرکننده اعتبار، اسناد را به دلیل مغایرت در اسناد ارسالی رد کند، موظف است مراتب را به ارائه دهنده سند اطلاع دهد. بر حسب مورد، صادرکننده اسناد ممکن است بانک دریافت کننده، ذینفع یا شخص ثالثی باشد که از طرف ذینفع عمل می‌کند. بدیهی است برای ارائه کامل و صحیح مدارک مورد نیاز، ذینفع ممکن است درخواست کند که شخص ثالث در سازمان ارائه دهنده پشتیبانی مستقیماً اخطار رد پذیرش را ابلاغ کند. اطلاعیه عدم پذیرش اسناد باید حاوی کلیه مغایرت‌هایی باشد که بر اساس آن بانک از پذیرش یا رسیدگی به اسناد خودداری کرده است» (وود، ۲۰۰۸، ۱۰۴). دلیل آن این است که اگر مغایرت‌های مبنی بر رد رسید قابل اصلاح باشد، ذینفع می‌تواند قبل از پایان دوره اعتبار، فیش‌ها را اصلاح کرده و مجدداً برای دریافت اعتبار به بانک ارسال کند؛ همچنین بانک با ذکر موارد مغایرت مبنی بر عدم پذیرش سند یا سکوت و عدم پاسخگویی به سایر موارد، تلویحاً تأیید و تأیید کرده است که سایر موارد دارای شرایط اعتبار اسنادی است و در صورت تعدیل ذینفع، بر اساس مغایرت‌های گزارش شده و مجدداً قبل از انقضای مهلت مقرر، با ارائه فیش، بانک را از درخواست مغایرت بیشتر در فیش‌ها سلب و موظف به پرداخت مبلغ اعتبار می‌باشد. در هر صورت بانک باید حداکثر تا پنجمین روز کاری پس از ارائه

اسناد از بانک پرداخت کننده به‌عنوان بخشی از ضمانت‌نامه، آن‌ها را بیش از مدت زمان بررسی اسناد نگهداری کند، باید فرض شود که این بانک حق دارد ادعای عدم انطباق اسناد اعتراض و باید مبلغ اعتبار را با ضمانت به‌بانک پرداخت کننده بازپرداخت کند» (شیرازی، ۱۳۷۹، ۱۶۷). ضمناً بر اساس اصل نسبی بودن قراردادهای ضمانت‌نامه تحصیلی یا در صورت عدم پذیرش انحرافات از سوی متقاضی، برای جبران خسارت ناشی از استرداد مبلغ، به‌وی تعلق نخواهد گرفت. عبارت پرداخت تضمینی در نشریه مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی ۵۰۰ ذکر شده است اما تعریفی برای این نوع پرداخت وجود ندارد. در بررسی مفاد مذکور، با توجه به این که پرداخت مشروط (تحت ضمانت‌نامه) توافقی خارج از قرارداد اعتبار اسنادی بوده و صرفاً بر روابط بانک پرداخت کننده و ذینفع تأثیر می‌گذارد، این بند باید به‌عنوان مفاد در قید شود.

۶. نتیجه

یکی از وظایف محول شده به‌بانک‌ها، از طریق اعتبار وصولی که در بسیاری از موارد مسئولیت بانک‌ها در قبال یکدیگر و متقاضی و ذینفع را در بر می‌گیرد، بررسی مدارک ارائه شده توسط ذینفع است. در این بررسی، بانک باید مفهوم ظاهری دریافت‌ها، وضعیت اتصال و تداوم آن‌ها را در نظر بگیرد و پس از دریافت‌هایی که نه تنها با خود اعتبار مطابقت دارد؛ بلکه با یکدیگر مغایرت هم ندارند، اعتبار را پرداخت کند. در صورتی که شرط اعتباری در متن اعتبار ذکر شده باشد بدون ارائه سندی بر صحت آن، بانک این شرط را نادیده گرفته و آن را باطل می‌داند.

در برخی موارد بانک ممکن است در مورد کفایت یا مغایرت مدارک، از جمله اشتباهات املائی یا نگارشی اسناد ارسالی، دچار تردید شود. در این صورت، بانک می‌تواند اعتبار را با وجود اشتباهات تایپی یا املائی بازپرداخت کند، در صورتی که اشتباه موجود به وضوح یک اشتباه تایپی یا املائی باشد بدون این که تأثیری در معنای کلمه داشته باشد. دوم، اشتباهات املائی یا تایپی باید ناچیز باشد. ثالثاً، این خطا بانکی را که اسناد را تأیید کرده است گمراه نکرده است. سؤال دیگری که ممکن است بانک را دچار تردید کند این است که آیا توضیحات کالا در فهرست تجاری باید دقیقاً با توضیحات کالا در اعتبار مطابقت داشته باشد یا این که رعایت شرایط اولیه توضیحات کالا برای بازپرداخت اعتبار کافی است؟ در پاسخ به این سؤال، پاسخ داده شد که از آنجایی که تشخیص اساسی و مهم یک شرط در توضیحات محصول مستلزم بررسی موضوع برای هر پرداخت است، ممکن است به‌شرایط ذکر شده رسیدگی نشود. از نظر بانکی این یک شرط اساسی است، در روابط تجاری

قوانین به بانک‌های کشور، توصیه می‌کند آیین‌نامه جدید در متن قانون درج شود.

۷. سهم نویسندگان

کلیه نویسندگان به صورت برابر در تهیه و تدوین پژوهش حاضر مشارکت داشته‌اند.

۸. تضاد منافع

در این پژوهش هیچگونه تضاد منافی وجود ندارد.

طرفین اهمیت اساسی دارد و پرداخت بر اساس چنین فهرستی مسئولیت بانک پرداخت کننده را توجیه می‌کند، فهرست تجاری باید شامل کلیه شرایط باشد یا جزئیات مربوط به توضیحات کالا و یا حذف یا حتی اضافه شدن یک کلمه منجر به مغایرت در اسناد می‌شود.

بانک می‌تواند در مقابل ضمانت‌نامه اخذ شده از ذینفع علی‌رغم مغایرت اسناد، مبلغ اعتبار را به ذینفع پرداخت کند. البته مشروط بر این که در صورت امتناع گیرنده بعدی اسناد از دریافت اسناد و پرداخت مبلغ اعتبار، ذینفع کل مبلغی را که بانک به عنوان بخشی از ضمانت‌نامه به‌وی پرداخت کرده است، به بانک بازپرداخت کند. قرارداد قراردادی بانک پرداخت کننده، ذینفع و سایر بانک‌های شرکت کننده در اعتبار تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند و این امر آنها را از انجام تعهدات خود بر اساس اعتبار اسنادی معاف نمی‌کند؛ اما در صورتی که بانک بررسی کننده اسناد تصمیم به رد اسناد معارض داشته باشد، موظف است مراتب را با ذکر تمامی مغایرت‌هایی که بر اساس آن از پذیرش یا رسیدگی به اسناد خودداری کرده است، به‌ارائه کننده سند اطلاع دهد. بانک با ذکر مغایرت‌های ناشی از عدم پذیرش اسناد، تلویحاً رعایت شرایط اعتبار اسنادی را در سایر موارد تأیید و تأیید می‌کند و این که آیا ذینفع اسناد را بر اساس مغایرت‌های گزارش شده اصلاح می‌کند یا خیر. آن‌ها را مجدداً قبل از پایان مهلت ارسال می‌کند، بانک از حق مطالبه معاف است. هرگونه مغایرت بیشتر در اسناد رد خواهد شد و مبلغ اعتبار باید پرداخت شود. با توجه به بازنگری مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی (UCP) به عنوان آیین‌نامه بین‌المللی اعتبارات اسنادی، بانک مرکزی ایران ضمن ابلاغ این

منابع

منابع فارسی

– نوری پور، علی اکبر، «تحلیل ماهیت حقوقی اعتبارات اسنادی در حقوق ایران بر اساس تعهدات بانک گشاینده اعتبار در UCP600»، پایان نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی استاد ابراهیم خلیل قربانزاده، ماکو، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماکو، ۱۳۹۶.

منابع لاتین

- Fung, King Tak, Leading court case on Letter of credit, 1nd Edition, Paris, ICC publication, 2004.
- Gillies, Peter; Moens, Gabriel, Intenational trad and Business Law-policy and ethics, 2nd Edition, London, Cavendish publishing (pty limited Rev), 2000.
- Krazovska, Dineo, «Impact Of The Doctrine Of Strict Compliance On The Letter Of Credit Transaction», 1nd Edition, Denmark, Publishing Aarhus Universitet, 2008.
- Mann, Ronald J, The Role Of Letter Of Credit In Payment Transactions,, 2nd Edition, United States, Publishing University Of Miching, 2000.
- Oei, Rudy .T; Kools, M.J.F.N, Citibank N A And Citibank International 957f Supp 492, Journal Of S.D.N.Y, No.96, 1997.
- Raymond, Jack, Documentary Credit- the Law and Practice of Documentary Credit Including Standby Credits and Performance Bonds, 1nd Edition, London, publishing Dubbin/Edinburgh/ Butterworth's, 1991.

- اشمیتوف، کلایو ام، حقوق تجارت بین الملل، ترجمه بهروز اخلاقی، جلد دوم، چاپ هشتم، تهران، انتشارات سمت، ۱۴۰۲.
- باقری، محمدرضا؛ جمالی، جعفر؛ خادمان، محمود، « مطالبه مابه التفاوت نرخ ارز از سوی بانک در اعتبارات اسنادی، مجله: تحقیقات حقوق خصوصی و کیفری، شماره سی و هفتم، پاییز ۱۳۹۷.
- خزائی، میثم؛ نظری توکلی، سعید، « ارزیابی فقهی - حقوقی نقش و وظایف بانک گشاینده در اعتبارات اسنادی»، مجله دین و قانون، شماره دهم، زمستان ۱۳۹۴.
- روشن، محمد؛ تصاعدیان، بابک، بانکداری خارجی، چاپ اول، تهران، انتشارات جنگل / جاودانه، ۱۳۸۶.
- شیرازی، فریدون، مطالعات موردی در اعتبارات اسنادی ضمیمه کتاب بانکدار بین المللی، چاپ اول، تهران، انتشارات مؤسسه عالی بانکداری ایران و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۹.
- غلامی، علی، «مطالعه حقوقی تعهدات بانک گشاینده اعتبارات اسنادی در حقوق تجارت بین الملل و تأثیر آن بر روابط طرفین»، پایان نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی استاد مجید رحمانی، نورآباد ممسنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نورآباد ممسنی، ۱۳۹۷.
- مسعودی، علی رضا، ضمانت نامه بانکی در حقوق ایران و تجارت بین الملل، چاپ اول، تهران، انتشارات مؤسسه مطالعات و پژوهش های حقوقی شهر دانش، ۱۳۸۳.

- Toth, Zsuzsanna, «Thesis Documentary credits in international commercial transactions focus on the fraud rule», Under the guidance of Professor Gábor Bánrévy, Athens /Budapest, P.ZM. NY PETER Catholic University, 2006.
- Wood, J S,«Drafting Letter of Credit Basic issues under Article 5of Uniform Commercial Code UCP and Isp98», Banking law journal, No. 125, 2008.